

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรมวิเทศสหการ, คู่มือปฏิบัติราชการ (กรมวิเทศสหการ : กระทรวงพัฒนาการ
แห่งชาติ, 1666) หน้า 38-41.

จตุรงค์ บุญรัตนสุนทร บรรณาธิการ, วิธีการศึกษาสังคมไทยวิธีใหม่แห่งการพัฒนา,
(กรุงเทพ : มูลนิธิฟรีดริชเนามัน, 2535) หน้า 29-30.

จรินทร์ เทศวานิช, การพัฒนาเศรษฐกิจ (กรุงเทพ : สำนักพิมพ์ไอเดียนส์โตร์,
2523) หน้า 6-7.

ชัยอนันต์ สมุทวณิช, รัฐ (กรุงเทพ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2530) หน้า 184-277.

คำรวิท เรืองสุธรรม และจรรยา ละสา, ขบวนการกรรมกรในประเทศไทยกับการต่อสู้
เคลื่อนไหวและพัฒนาการของแรงงาน (กรุงเทพ : สำนักพิมพ์สันติธรรม,
2526) หน้า 169-172.

ทักษ์ เฉลิมเตียรณ, การเมืองระบบพ็อนอุปถัมภ์แบบเผด็จการ แปลโดย
พรรณี ฉัตรพลรักษ์ และ ม.ร.ว.ประกายทอง สิริสุข (กรุงเทพ :
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534) หน้า 306-307.

นิคม จันทรวิฑูร, แรงงานไทยและการเดินทางที่ยาวนาน (กรุงเทพมหานคร : บริษัท
สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2524) หน้า 24.

_____, แรงงานไทยกับสภาพแรงงาน (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทย
วัฒนาพานิช, 2525) หน้า 95.

....., รายงานไทยกับอุตสาหกรรม (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สมาคม
สังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2515) หน้า 50-51.

"แนะนำธนาคารโลกและกองทุนการเงินระหว่างประเทศ" วารสารสมาคม
เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีที่ 2 ฉบับที่ 6 มิถุนายน-สิงหาคม
2534 หน้า 13-17.

บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, ประวัติการดำเนินงานในรอบ 17 ปี
1959-1976, หน้า 1-3.

บัณฑิตย์ ธนชัยเศรษฐวุฒิ บรรณาธิการ, รายงานกับการมีส่วนร่วม (กรุงเทพ : มูลนิธิ
เฟรเดอริคเนเม็น, 2532) หน้า 35.

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 31 ประกาศ ณ วันที่ 29 พฤษภาคม 2501 ราช-
กิจจานุเบกษา, เล่มที่ 75 ตอนที่ 101 ลงวันที่ 29 พฤษภาคม 2501, หน้า 5.

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 33 ประกาศ ณ วันที่ 5 ธันวาคม 2501 ราชกิจจา-
นุเบกษา, ฉบับพิเศษ เล่ม 75 ตอนที่ 103 ลงวันที่ 5 ธันวาคม 2501, หน้า
1-5.

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 47 ประกาศ ณ วันที่ 12 มกราคม 2502 ราชกิจจา-
นุเบกษา, ฉบับพิเศษ เล่ม 76 ตอนที่ 7 ลงวันที่ 12 มกราคม 2502, หน้า
1-2.

ประกาศของคณะปฏิวัติ, ฉบับที่ 57, วันที่ 27 มกราคม พ.ศ. 2502 มาตรา 4.

ปีเตอร์ ดรัคเกอร์, โลกใหม่ไร้พรมแดน, แปลโดย สุเรษฐ บัวชาติ, หนังสือพิมพ์
รัฐจักรรายวัน ปีที่ 13 ฉบับที่ 2765 หน้า 9.

ผาสุก พงษ์ไพจิตร และ สังคิต พิริยะรังสรรค์ บรรณาธิการ, รัฐทุนเจ้าพ่อ
ท้องถิ่นกับสังคมไทย (ศูนย์ศึกษาเศรษฐศาสตร์การเมือง, คณะรัฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย : 2535), หน้า 25-26.

พิพัฒน์ ไทยอารีย์, รวมกฎหมายเกี่ยวกับแรงงาน (คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2519) หน้า 63.

พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ.2503,
ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 77 ตอนที่ 88 ลงวันที่ 25 ตุลาคม 2503,
หน้า 865-881.

พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ.2503,
ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 79 ตอนที่ 12 ลงวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2505,
หน้า 1-19.

พระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ.2497 ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 71
ตอนที่ 64 ลงวันที่ 12 ตุลาคม 2497, หน้า 1503-1514.

ไพศาล ชัยมงคล, ประวัติการแบ่งส่วนราชการสำนักงบประมาณ, หน้า 8.

ภูมิพลอดุลยเดช พระมหากษัตริย์แห่งประเทศไทย "พระราชดำรัสพระราชทานแก่
ประชาชนชาวไทยในโอกาสวันขึ้นปีใหม่ พ.ศ.2504" ในพระราชดำรัส
และพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินี (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
บันดาศาสตร์ พ.ศ.2509) หน้า 110 เขียนเป็นตัวเอนพิเศษ.

รอสทาว, ความจำเป็นทางเศรษฐกิจตามลำดับขั้น, แปลโดย ม.ร.ว.จันทรราม
ศิริโชค จันทรทัต (กรุงเทพมหานคร : สภาวิจัยแห่งชาติ, 2512)
หน้า 39-51.

รังสรรค์ ชนะพรพันธ์, กระบวนการกำหนดนโยบายเศรษฐกิจในประเทศไทย :
บทวิเคราะห์เชิงประวัติศาสตร์เศรษฐกิจการเมือง พ.ศ.2475-2530
 (กรุงเทพ : สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2532) หน้า 35.

_____ . "ระบบเศรษฐกิจของไทย : วิฤตติแห่งโครงสร้าง"
 วารสารธรรมศาสตร์ 9 : 3 (2-7) ปี 2530 หน้า 42-43.

รัตนา สายคณิต, เศรษฐศาสตร์การลงทุนทางตรงระหว่างประเทศ (กรุงเทพ :
 สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530) หน้า 42-43.

โรเบิร์ต มีสแคต, สหรัฐอเมริกากับการพัฒนาเศรษฐกิจและความมั่นคงใน
ประเทศไทย แปลโดย เมธี ครองแก้ว และพรายพล คู่มิตรพย์
 (กรุงเทพ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2536)
 หน้า 29-33.

วอลเต้น เบลโล และเพื่อน, ทฤษฎีของการพัฒนา : ศึกษาจากฟิลิปปินส์
 แปลโดย ปรีดี บุญซื่อ (กรุงเทพ : สำนักพิมพ์เทียนวรรณ, 2529)
 หน้า 13.

วิจิตวงศ์ ณ ป้อมเพชร, ทฤษฎีพัฒนาการเศรษฐกิจ (พระนคร : โรงพิมพ์
 สหกรณ์ขายส่งแห่งประเทศไทย, 2505) หน้า 65-125.

วิทยากร เชียงกุล "การวางแผนพัฒนาชนบทในประเทศไทย" รายงานสัมมนาทำนุ
 เรื่องปัญหาการพัฒนาชนบทในพื้นที่ยากจน ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะ
 สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ หน้า 36.

ศุภวัฒน์ เกษตรทัต และคณะ, เงินทุนของรัฐบาลในการพัฒนาเศรษฐกิจ
 รายงานการศึกษาค้นคว้านักศึกษาวิชา "พัฒนาการเศรษฐกิจ" รุ่นที่ 5
 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ.2514.

สถิตย์ ธีระรัชต์ "คำกล่าวในการเปิดประชุมผู้ว่าราชการจังหวัด และผู้บังคับการ ตำรวจภูธรเขต" 16 มีนาคม พ.ศ.2503 ใน ประมวลสุนทรพจน์, เล่ม 1, หน้า 146.

_____. "สุนทรพจน์ในพิธีเปิดประชุมปฐมนิเทศก์งานพัฒนาการท่องเที่ยว" 24 ตุลาคม 2503 ในประมวลสุนทรพจน์ เล่ม 1 หน้า 254-255.

สภาพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ, แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ พ.ศ.2504-2509 ระยะที่สอง พ.ศ.2507-2509, (มกราคม 2507) หน้า 9.

_____. , แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ พ.ศ.2504-2509 (กรุงเทพ : 20 ตุลาคม พ.ศ.2503) หน้า 6.

สุธี ประศาสน์เศรษฐ "กำเนิดและลักษณะพิเศษของนายทุนอุตสาหกรรมไทย" ในฝ่ายวิชาการ คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, เศรษฐกิจไทย : โครงสร้างกับการเปลี่ยนแปลง (กรุงเทพฯ : แพร์ทิทยาอินเตอร์เนชั่นแนล, 1978) หน้า 186-189.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, วารสาร เศรษฐกิจและสังคม ปีที่ 27 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ 2533, หน้า 4-12.

สำนักนายกรัฐมนตรี, คำปราศรัยในวันครบรอบ 4 ปี แห่งการปฏิวัติ 20 ตุลาคม 2505, ประมวลสุนทรพจน์ของจอมพลสฤษดิ์ ธีระรัชต์ นายกรัฐมนตรีในปี 2505, หน้า 317-318.

_____. , ประมวลสุนทรพจน์ของจอมพลสฤษดิ์ ปี 2505, หน้า 319-323.

_____. , สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ, แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (2500-2514), หน้า 13.

____. , สำนักงบประมาณ 25 ปี, หน้า 32.

____. , สำนักงบประมาณ 36 ปี, หน้า 196, 191-193.

อนุสรณ์ สีมมณี, ทฤษฎีรัฐแนวมาร์กซิสต์และนีโอมาร์กซิสต์ เอกสารหมายเลข 17
ศูนย์เอกสารทางวิชาการ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
หน้า ๒๔-๒๕.

____. , ที่มาด้านโครงสร้างของนโยบายการร่วมมือระหว่างรัฐกับทุน :
การวิเคราะห์เชิงเศรษฐกิจการเมืองเกี่ยวกับการปรับกลยุทธ์ของรัฐ
ในประเทศไทย (คณะรัฐศาสตร์ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2534)
หน้า 24.

อมร รักษาสิทธิ์ และ ชัดติยา กรรณสูตร, ทฤษฎีและแนวคิดในการพัฒนาประเทศ
คณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 10 พฤศจิกายน
พ.ศ.2508 หน้า 219-220.

อุกฤษฏ์ ปัทมานันท์, "สหรัฐอเมริกา กับนโยบายเศรษฐกิจไทย (1960-1970)"
วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2526.

เอลเบิร์ต วี.บาวเดน, เศรษฐกิจทรศนะเชิงประวัติศาสตร์, แปลโดย ประกอบ ทองมา
(กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ดินหนาก, 2526) หน้า 232.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาษาอังกฤษ

A Note on Economic Development of Thailand (Bangkok :
National Institute of Development Administration,
1967) PP.15-36.

International Bank of Reconstruction and Development, A Public
Development Program for Thailand, (Ealtimore : The John
Hopking Press, 1959)

Mathur, Purushottam naraya, Why Developing Countries Fail to
Develop (Hongkong : Macmillan Press 1991) pp.17-21.

Petras, James. Neo-Fascism : Capital Accumulation and Class
Struggle in the Third World. Journal of Contemporary
Asia Vol.10 [No.1-2] : 119-129.

Thailand, Board of Investment, List of Products from Promoted
Factories according to The Promotion of Industrial
Investment Act (Bangkok, 1966)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

ประกาศ

เรื่อง แผนพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

สังวาลย์

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

โดยที่สภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติได้พิจารณากำหนด จุดหมาย นโยบาย แผนการ และโครงการพัฒนาการเศรษฐกิจเพื่อวางแผนการมีส่วนร่วม สำหรับระยะเวลาหนึ่ง และได้วางแผนพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ ระหว่างระยะเวลา พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2506 และถึง พ.ศ. 2509 ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาให้ความเห็นชอบแล้ว จึงมีพระบรมราชโองการให้ใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจดังกล่าวแนบท้ายนี้ เป็นแผนพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2504 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2503 เป็นปีที่ 15 ในรัชการปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ คัดจากราชกิจจานุเบกษา, ฉบับพิเศษ เล่มที่ 77 ตอนที่ 85
วันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2503

1. จุดหมายของพัฒนาการ เศรษฐกิจ

รัฐพึงดำเนินการพัฒนาการเศรษฐกิจระหว่าง พ.ศ.2504 ถึง พ.ศ. 2506 และถึง พ.ศ.2509 โดยมีจุดหมาย คือ

1. รายได้ประชาชาติที่คำนวณจากมูลค่าทั้งสิ้นของสิ่งของและบริการที่ประชาชนผลิต ซึ่งในเวลานี้เพิ่มอยู่โดยคิดเฉลี่ยร้อยละ 4 ต่อปี นั้น จะให้เพิ่มเป็นร้อยละ 5 ต่อปี ส่วนรายได้ประชาชาติคิดเฉลี่ยต่อประชากรคนหนึ่ง ซึ่งเพิ่มอยู่ในเวลานี้ร้อยละ 2 ต่อปี นั้น จะให้เพิ่มขึ้นร้อยละ 3 ต่อปีเป็นอย่างน้อย

2. การสะสมทุน ซึ่งหมายรวมทั้งตัวเงินและการลงทุนซื้อ หรือผลิตสิ่งของประเภททุน ซึ่งเวลานี้มีอัตราส่วนโดยเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 14 ถึงร้อยละ 15 ของรายได้ประชาชาตินั้น จะให้เพิ่มขึ้นโดยมีอัตราส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 ของรายได้ประชาชาติแต่ละปี

3. จะขยายการผลิตด้านเกษตรกรรมโดยส่วนรวม ให้เพิ่มร้อยละ 3 ต่อปี เฉพาะพืชผลที่สำคัญ ๆ มีจุดหมายดังต่อไปนี้

(1) การผลิตข้าว จะให้เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 1.3 ต่อปี

(2) การผลิตยาง ในระยะ 3 ปีแรก (พ.ศ.2504 ถึง พ.ศ. 2506) จะให้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 6 ของปริมาณที่ผลิตได้ใน พ.ศ.2502

(3) การผลิตข้าวโพด จะให้เพิ่มขึ้นโดยลำดับและใน พ.ศ.2506 ให้การผลิตข้าวโพดเพิ่มขึ้นอีกเท่าตัวของจำนวนผลผลิตในปีปัจจุบัน

(4) การตัดฟันซีกลากไม้สัก ตั้งแต่ พ.ศ.2504 ถึง พ.ศ.2506 อาจลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี แต่การผลิตไม้อื่น ๆ จะเพิ่มขึ้นพอชดเชยกับปริมาณไม้สักที่ลดลงในขณะที่เดียวกันจะสร้างและบำรุงสวนสัก

(5) การผลิตมันสำปะหลัง จะให้เพิ่มขึ้นโดยลำดับและใน พ.ศ. 2506 ให้การผลิตมันสำปะหลังเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 ของปริมาณที่ผลิตได้ใน พ.ศ.2502

(6) การเพาะเลี้ยงครั้ง ในระยะ 3 ปีแรก (พ.ศ.2504 ถึง พ.ศ.2506) จะให้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยปรับปรุงวิธีการผลิตให้ดีขึ้น

(7) การผลิตสัตว์ จะให้เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 3 ต่อปีเป็นอย่างต่ำ ส่วนการจับสัตว์น้ำจะให้เพิ่มขึ้นโดยลำดับและใน พ.ศ.2506 ให้เพิ่มขึ้นร้อยละ 50 ของปริมาณที่จับได้ใน พ.ศ.2502

(8) จะสงวนและบำรุงป่าไม้ เพื่อให้มีป่าไม้ที่สมบูรณ์ในเนื้อที่ประมาณร้อยละ 50 แห่งเนื้อที่ประเทศไทย

4. รายได้ประชาชาติในด้านอุตสาหกรรม ซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี ในเวลานี้จะให้เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 12 ต่อปี ในระหว่าง พ.ศ.2504 ถึง พ.ศ.2506

การผลิตของโรงงานอุตสาหกรรมที่สำคัญ จะให้เพิ่มขึ้นโดยลำดับ และใน พ.ศ.2506 ให้เพิ่มขึ้นจากปริมาณที่ผลิตได้ใน พ.ศ.2502 คือ

ปูนซีเมนต์	ร้อยละ 50
ผ้า	เท่าตัว
น้ำตาล	ร้อยละ 8
กระดาษ	สี่เท่าตัว
กระสอบ	ร้อยละ 50
ยาสูบ	ร้อยละ 50
แร่ดีบุก	ร้อยละ 40
แร่ลิกไนท์	สามเท่า
อิบซั่ม	สามเท่า

5. จะดำเนินงานก่อสร้างเขื่อนภูมิพลให้แล้วเสร็จใน พ.ศ.2506 เพื่อผลิตไฟฟ้าด้วยพลังน้ำ ในขั้นแรก 140,000 กิโลวัตต์ และปรับปรุงระบบจำหน่ายกระแสไฟฟ้าในพระนครและธนบุรี กับในจังหวัดอื่น ๆ ที่ต้องการ ให้เสร็จก่อนที่จะใช้กระแสไฟฟ้าจากเขื่อนภูมิพล

จะให้พลังงานไฟฟ้าของประเทศไทยใน พ.ศ. 2906 เพิ่มขึ้นจากจำนวน 138,000 กิโลวัตต์ ที่มีอยู่เวลานี้ เป็น 370,000 กิโลวัตต์

6. จะบูรณะทางหลวงและแม่น้ำลำคลอง ให้อยู่ในสภาพที่จะใช้เป็นเส้นทางขนส่งได้สะดวกและรวดเร็ว กิจการใดที่เป็นรัฐวิสาหกิจก็จะดำเนินการให้เสียตัวได้ เพื่อแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายของรัฐ

ระหว่าง พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2509 จะสร้างทางหลวงสายสำคัญที่ยังขาดอยู่ให้เสร็จประมาณ 1,000 กิโลเมตร รวมทั้งเส้นทางสายชุมพร-นครศรีธรรมราช เป็นระยะทาง 295 กิโลเมตร อนึ่ง ในระยะ 6 ปีนี้ จะบูรณะทางหลวงแผ่นดินประมาณ 1,000 กิโลเมตร ให้มีมาตรฐานดีกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

จะก่อสร้างย่านสถานีรถไฟบางซื่อ และสร้างทางใหม่สายแก่งคอย-บัวใหญ่ ระยะทาง 272 กิโลเมตร เพิ่มอุปกรณ์ของการรถไฟ เปลี่ยนรางรถไฟสายใต้ และสร้างสะพานที่ยังค้างอยู่ให้แล้วเสร็จ

จะปรับปรุงการไปรษณีย์ โทรเลข วิทยุ และโทรทัศน์ให้มีสมรรถภาพดีขึ้น จัดการสื่อสารทางโทรคมนาคม ประสานกับวิทยุ โทรทัศน์ และโทรเลข เมื่องานก่อสร้างเสร็จ อาจจะรวมงานเหล่านั้นให้มาอยู่ในรัฐวิสาหกิจเดียวกัน หรือจัดตั้งเป็นบริษัทจำกัดดำเนินการโดยอิสระ

7. จะขยายการศึกษาและสาธารณสุข ให้ประสานกับการพัฒนาการเศรษฐกิจ โดยเฉพาะในด้านการศึกษานั้นจะส่งเสริมอาชีวศึกษาเป็นพิเศษ

8. จะรักษาคุลยการค้าระหว่างประเทศให้อยู่ในระดับที่อำนวยความสะดวกแก่เศรษฐกิจของประเทศ โดยสังเกตและศึกษาความเคลื่อนไหวของการค้า กับตลาดสำหรับสำคัญเพิ่มเติมในต่างประเทศ ประมาณว่ามูลค่าสินค้าขาออก และมูลค่าสินค้าขาเข้าในอนาคตควรเพิ่มในอัตราร้อยละ 4 ต่อปี

9. จะรักษาเสถียรภาพของเงินตราให้มีค่านับคง ถ้ามีความจำเป็นอาจปรับปรุงภาษีอากรเพื่อประโยชน์แก่พัฒนาการเศรษฐกิจ และป้องกันเงินเพื่อ

ตั้งแต่ พ.ศ.2504 ถึง พ.ศ.2509 งบประมาณรายจ่ายประจำปี
ของรัฐอาจเพิ่มขึ้นปีละ 500 ล้านบาท งบประมาณการเศรษฐกิจที่จ่ายจากงบประมาณ
แผ่นดิน จะมีอัตราส่วนร้อยละ 19.5 ของรายจ่ายประจำปี 2504 อัตรานี้จะเพิ่มขึ้น
โดยลำดับจนในที่สุดเป็นร้อยละ 28.7 เมื่อเปรียบเทียบกับงบประมาณรายจ่ายประ
จําปี 2509

รัฐอาจกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อพัฒนาการเศรษฐกิจในระยะ 3
ปีแรก (พ.ศ.2504 ถึง พ.ศ.2506) ประมาณ 3,000 ล้านบาท (ซึ่งรวมเงินกู้ตาม
โครงการที่ต่างประเทศให้กู้มาแล้ว แต่ยังคงต้องเบิกจ่ายต่อไป ระหว่าง พ.ศ.2504
ถึง พ.ศ.2509 ประมาณ 1,500 ล้านบาท) และอาจรับความช่วยเหลือจากต่าง
ประเทศในด้านเศรษฐกิจและวิชาการด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข.

คำปราศรัย

ของ

วพณา จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

เนื่องในพิธีวางศิลาฤกษ์อาคารสำนักงานสภาพัฒนาการ เศรษฐกิจแห่งชาติ

วันจันทร์ที่ 21 สิงหาคม 2504

เพื่อนข้าราชการและท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย

ข้าพเจ้ามีความยินดีอย่างยิ่ง ที่ได้มาประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์อาคาร สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติในวันนี้

ในบรรดาจุดประสงค์และโครงการทั้งหลายของงานปฏิวัติที่ได้เริ่มทำมาตั้งแต่วันที่ 20 ตุลาคม 2501 เรื่องพัฒนาเศรษฐกิจเป็นจุดประสงค์และโครงการอันยิ่งใหญ่ที่สุด การปฏิวัติที่ดี การมีธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร และการร่างรัฐธรรมนูญใหม่ ซึ่งกำลังทำกันอยู่ในเวลานี้ก็ดี มีความมุ่งหมายอันเดียว คือ เพื่อขจัดสิ่งกีดขวางแก่การพัฒนาเศรษฐกิจและปากบั้นทำงานนี้ให้สำเร็จลุส่งไปให้จงได้ การปฏิวัติครั้งนี้จะได้ผลสำเร็จหรือล้มเหลว ก็อยู่ที่เรื่องพัฒนาการเศรษฐกิจนี้เอง ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงอาจกล่าวได้ว่า การพัฒนาเศรษฐกิจเป็นหัวใจของงานปฏิวัติทั้งหมด

และด้วยเหตุนี้ การวางแผนและโครงการพัฒนาการเศรษฐกิจที่ดี การปฏิบัติงานในเรื่องนี้ก็ดี จึงได้ทำกันเป็นงานใหญ่หลวงมาก สภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติมีกรรมการถึง 45 ท่าน และมีกรรมการบริหารอีก 9 ท่าน ส่วนราชการที่ปฏิบัติงานนี้ซึ่งเรียกชื่อว่า "สำนักงานสภาพัฒนาการ เศรษฐกิจแห่งชาติ" นั้น ถ้าฟังแต่ชื่อก็ดูเป็นส่วนราชการเล็กน้อยเท่ากับกรมเล็ก ๆ กรมหนึ่ง แต่ภายในกรมนี้หรือสำนักงานนี้ แบ่งออกเป็นส่วนใหญ่ ๆ เท่ากับ 3 กรม มารวมอยู่เป็นสำนักงานเดียว มีจำนวนข้าราชการเจ้าหน้าที่ถึง 725 คน ใหญ่กว่ากระทรวงบางกระทรวง และข้าราชการเจ้าหน้าที่ส่วนมากที่สุดมีคุณภาพสูง เพราะต้องทำงานทางวิชาการแทบทั้งนั้น มีผู้เชี่ยวชาญ

ชาวนานาชาติเป็นชาวต่างประเทศอยู่ถึง 5 คน และต่อไปภายหน้าอาจจะได้รับความร่วมมือของธนาคารโลก และองค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ เข้ามาช่วยเหลืองานพัฒนาการเศรษฐกิจนี้ ซึ่งจะทำให้มีผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศเข้ามาร่วมงานด้วยอีกมาก ฉะนั้น จึงกล่าวได้ว่าสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ เป็นส่วนราชการที่ยิ่งใหญ่ทั้งในคุณภาพและปริมาณของงาน มีความกว้างใหญ่ไพศาล สมกับที่งานพัฒนาการเศรษฐกิจเป็นหัวใจของงานปฏิวัติ ซึ่งรัฐบาลนี้ได้ถือว่างานชิ้นนี้เป็นงานสำคัญที่สุด และรัฐบาลนี้ก็ต้องมุ่งมั่นด้วยความพยายามอย่างที่สุดเหนือกว่าสิ่งใดอื่น กับขอให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจจงรู้สึกหยิ่งในเกียรติของตัวท่านและความสำคัญของงานที่ท่านกำลังทำ ตลอดจนความไว้วางใจจากรัฐบาลที่มีต่อท่านด้วย

เมื่อเป็นเช่นนี้ สถานที่ทำงานเดิมซึ่งมีไม่พอ คับแคบ และรัฐบาลก็เห็นความจำเป็นที่ไม่สามารถจะหลีกเลี่ยงได้ โดยไม่สามารถจะทำงานให้ลุส่งไปได้ด้วยดีทั้งในเรื่องส่วนจุ และความโอโถง จำเป็นต้องมีสถานที่เพิ่มขึ้น ข้าพเจ้าจึงได้อนุมัติให้สร้างอาคารสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติเพิ่มขึ้นใหม่เป็นการดีที่องค์การบริหารวิเทศกิจให้เงินสมทบ 2 ล้านบาท จึงต้องใช้เงินงบประมาณเพียง 2 ล้านบาทรวมค่าก่อสร้างเป็นเงิน 4 ล้านบาท สำหรับเงินจำนวน 2 ล้านบาท ซึ่งนับว่าไม่มากเกินไปสำหรับอาคารของส่วนราชการสำคัญเช่นนี้

ในการประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์อาคารนี้ ข้าพเจ้าตั้งจิตอธิษฐานอาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยโปรดคลบันดาลให้การสร้างอาคารสำเร็จลุส่งไปด้วยดี ให้อาคารที่สร้างขึ้นใหม่นี้ ได้เป็นที่สร้างความสำเร็จในการพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ ขอให้ศิลาฤกษ์ที่ข้าพเจ้าวางเป็นรากฐานของอาคารนี้ จงเป็นนิมิตหมายแห่งรากฐานที่มั่นคงของข้าพเจ้าลงไว้ในที่เดียวกัน เพราะว่าชีวิตจิตใจของข้าพเจ้าทั้งหมดอยู่ที่การพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ

ด้วยสิ่งจะวาจาอันนี้ ข้าพเจ้าขอเริ่มพิธีวางศิลาฤกษ์ในกาลดิถีอันเป็นมงคล เพื่อให้ประสิทธิสัมฤทธิ์ผลแก่งานเศรษฐกิจของชาติสืบไป

ภาคผนวก ค.

สำนักนายกรัฐมนตรี

15 กรกฎาคม 2506

เรียน ประธานกรรมการบริหาร สภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ

1. หนังสือลงวันที่ 11 กรกฎาคม 2506 เรื่องขอปรับปรุงสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาตินั้น ผมได้รับแล้วด้วยความขอบพระคุณยิ่ง

ในการก่อตั้งสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติขึ้นนั้น ผมได้เล็งเห็นความสำคัญของคณะกรรมการบริหารของสภา เพราะจะเป็นผู้ควบคุมให้กิจการของสภา ดำเนินไปด้วยดี ด้วยเหตุนี้ จึงได้เลือกเฟ้นผู้ที่มีคุณวุฒิจริง ๆ เป็นกรรมการ กับขอให้ คุณหลวง เข้าดำรงตำแหน่งเป็นประธานของคณะกรรมการนี้ด้วย

2. งานของสภาพัฒนาฯ ภายในการควบคุมของคณะกรรมการบริหาร ได้ผ่านไปด้วยดี ทำให้ผมมีความภูมิใจเป็นอันมากที่โครงการเศรษฐกิจระยะ 3 ปีแรก ได้บรรลุผลเป็นที่น่าพึงพอใจ

ที่คุณหลวงและกรรมการบริหารได้ใช้ความระมัดระวังเอาใจใส่ควบคุมกิจการของสภาพัฒนาฯ ตลอดมาจนมีความสำเร็จขั้นหนึ่งแล้ว นับว่าได้มีส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าไปในทางที่ถูกที่ควร ในนามของผมเองและในนามของรัฐบาล ผมขอแสดงความขอบคุณเป็นที่สุด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. ข้อเสนอที่จะปรับปรุงสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติให้เหมาะสมยิ่งขึ้นนั้น ผมเห็นพ้องด้วยทุกประการ และจะให้ดำเนินการไปตามที่เสนอมามีความดีใจมาก ที่คุณหลวงและกรรมการบริหารได้กรุณาแสดงความเห็นมาในเรื่องนี้ ขออย่าได้ถือว่าเป็นการรบกวนแต่ประการใด ตรงกันข้าม ผมมองไปในแง่ที่ให้ความร่วมมือแก่ผมอย่างใกล้ชิดและจริงจัง เป็นการแสดงไมตรีจิตริในส่วนตัวผมเอง และแสดงความห่วงใยในอนาคตของประเทศชาติที่รักของเรา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

จอมพล

(สถิตย์ ธาระรัชต์)

นายกรัฐมนตรี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง.

แจ้งความสำนักราชมนตรี
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อ
กิจการอุตสาหกรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. 2503 ซึ่งบัญญัติให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ประกอบด้วย ประธานกรรมการ และกรรมการอื่นซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงเศรษฐกิจ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม อธิบดีกรมสรรพากร และอธิบดีกรมศุลกากร เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

คณะรัฐมนตรีจึงได้มติแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการอื่นดังต่อไปนี้ คือ

1. นายทวี บุญยเกต	เป็นประธานกรรมการ
2. นายกนต์ธีร์ ศุภมงคล	เป็นกรรมการ
3. นายเกียรติ ธนกุล	เป็นกรรมการ
4. นายเกษม ศรีพยัคฆ์	เป็นกรรมการ
5. หม่อมราชวงศ์ศีกฤทธิ ปราโมช	เป็นกรรมการ
6. นายจำลอง หะรินสุต	เป็นกรรมการ
7. พันเอก เฉลิมชัย จารุวัสเตอร์	เป็นกรรมการ
8. นายฉลอง บึงตระกุล	เป็นกรรมการ
9. หม่อมหลวงชูชาติ กำภู	เป็นกรรมการ

10. นายชำนาญ ยุวบูรณ์	เป็นกรรมการ
11. หลวงชำนาญอักษร	เป็นกรรมการ
12. นายถนัด คอมันตร์	เป็นกรรมการ
13. นายพลตำรวจตรี เนื่อง อาขุนทร	เป็นกรรมการ
14. นายบรรเจิด ชลวิจารณ์	เป็นกรรมการ
15. นายบุญย์ เจริญไชย	เป็นกรรมการ
16. พลเอก ประภาส จารุเสถียร	เป็นกรรมการ
17. นายประกอบ หุตะสิงห์	เป็นกรรมการ
18. นายประเสริฐ ฉนกร	เป็นกรรมการ
19. นายพร ศรีจามร	เป็นกรรมการ
20. นายพงษ์สวัสดิ์ สุริโยทัย	เป็นกรรมการ
21. นายมัญญ บริสุทธิ์	เป็นกรรมการ
22. นายเมธี ดุลยจินดา	เป็นกรรมการ
23. หลวงยุกตเสวีวิวัฒน์	เป็นกรรมการ
24. นายเล็ง ศรีสมวงศ์	เป็นกรรมการ
25. พลตรี วิเชียร สุตันตานนท์	เป็นกรรมการ
26. นายวิชา เศรษฐบุตร	เป็นกรรมการ
27. พลโท วิชัย พงศ์อนันต์	เป็นกรรมการ
28. พลเอก สุรจิต จารุเศรณี	เป็นกรรมการ
29. นายสุนทร หงสลดารมภ์	เป็นกรรมการ
30. พลโท ขุนสถิตวิทยาศาสตร์	เป็นกรรมการ
31. พลตรี เสถียร พจนานนท์	เป็นกรรมการ
32. หลวงสัมฤทธิ์วิสุวรรณ	เป็นกรรมการ
33. นายสพรั่ง เทพหัสดิน ณ อยุธยา	เป็นกรรมการ
34. นายพันตำรวจเอกสง่า กิตติขจร	เป็นกรรมการ
35. พลตรี อัมพร จินตกานนท์	เป็นกรรมการ
36. นายโอสถ โภคิน	เป็นกรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

แจ้งความ ณ วันที่ 27 ตุลาคม 2503

จอมพล ส. ณะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 77 ตอนที่ 94 วันที่ 15 พฤศจิกายน 2503

ภาคผนวก จ.

แจ้งความสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหาร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. 2503 ซึ่งบัญญัติให้มีคณะกรรมการบริหาร ประกอบด้วย ประธานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เพื่อกิจการอุตสาหกรรมเป็นประธาน และกรรมการบริหารอื่นซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง

1. พันเอก เฉลิมชัย จารุวัตร	เป็นกรรมการบริหาร
2. พลเรือตรี ชลี สินธุโสภณ	เป็นกรรมการบริหาร
3. หลวงชำนาญอักษร	เป็นกรรมการบริหาร
4. หลวงบุกตเสวีวิวัฒน์	เป็นกรรมการบริหาร
5. นายเล็ง ศรีสมวงศ์	เป็นกรรมการบริหาร
6. นายสพรั่ง เทพหัสดิน ณ อยุธยา	เป็นกรรมการ
7. หลวงสัมฤทธิ์วิศวรรรม	เป็นกรรมการบริหาร
8. นายโอสถ โกศิน	เป็นกรรมการบริหาร

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

แจ้งความ ณ วันที่ 9 พฤศจิกายน 2503

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 77 ตอนที่ 94 วันที่ 15 พฤศจิกายน 2503

ภาคผนวก ฉ.

พระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม
พ.ศ. 2503

ในพระปรมาภิไธย
พระบาทสมเด็จพระปรมิตทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
สังวาลย์
ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
ให้ไว้ ณ วันที่ 17 ตุลาคม พ.ศ. 2503
เป็นปีที่ 15 ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนเพื่อ
กิจการอุตสาหกรรมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะ
รัฐสภาจึงมีพระบรมราชโองการให้พระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน
เพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. 2503"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิก

- (1) พระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ. 2497
- (2) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 33 และ
- (3) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 47

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"กิจการอุตสาหกรรม" หมายความว่า กิจการอุตสาหกรรมที่อยู่ในข่ายที่อาจได้รับการส่งเสริมตามความในพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งอาจรวมถึงการเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ การประมง การขนส่ง และการจัดให้ความสะดวกหรือส่งเสริมการท่องเที่ยว ทั้งนี้ตามที่จะได้มีกฎกระทรวงระบุนประเภทขนาดหรือเงื่อนไขไว้

"ผู้ได้รับการส่งเสริม" หมายความว่า บุคคลซึ่งประกอบกิจการอุตสาหกรรมและได้รับบัตรส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 กิจการอุตสาหกรรมซึ่งอาจรวมถึงการเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ การประมง การขนส่ง และการจัดให้ความสะดวกหรือส่งเสริมการท่องเที่ยว ประเภทใดขนาดใด และหรือโดยมีเงื่อนไขอย่างใด จะอยู่ในข่ายที่อาจได้รับการส่งเสริมตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา 6 ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เพื่อกิจการอุตสาหกรรมที่มีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการอื่นซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งและผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงเกษตร ปลัดกระทรวงคมนาคม อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม อธิบดีกรมสรรพากร และอธิบดีกรมศุลกากรเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

คณะกรรมการจะแต่งตั้งกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการก็ได้

มาตรา 7 กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา 8 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตาม มาตรา 7 กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (4) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (5) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่คดีความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทน

กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามความในวรรคก่อน อยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการ ซึ่งตนแทน

มาตรา 9 การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 10 เมื่อประธานคณะกรรมการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน

มาตรา 11 ให้มีคณะกรรมการบริหาร ประกอบด้วยประธานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมเป็นประธานและกรรมการบริหารอื่นซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินแปดคน มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมและปฏิบัติงานธุรการอื่น ๆ

คณะกรรมการบริหารจะแต่งตั้งกรรมการบริหารคนใดคนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการบริหารก็ได้

กรรมการบริหารอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

กรรมการบริหารซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา 12 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 11 ให้นำบทบัญญัติมาตรา 8 มาใช้บังคับแก่กรรมการบริหารด้วยโดยอนุโลม

มาตรา 13 ให้นำบทบัญญัติมาตรา 9 มาใช้บังคับแก่การประชุมคณะกรรมการบริหารด้วยโดยอนุโลม

มาตรา 14 คณะกรรมการหรือคณะกรรมการบริหารอาจตั้งอนุกรรมการ เพื่อให้พิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้

ให้นำบทบัญญัติมาตรา 9 มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการ ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา 15 ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ได้รับการส่งเสริม ให้ยื่นคำขอต่อ คณะกรรมการตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 16 เมื่อคณะกรรมการได้รับคำขอตามมาตรา 15 และพิจารณา เห็นสมควรให้ผู้ยื่นคำขอได้รับการส่งเสริม เพื่อให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามความ ในพระราชบัญญัตินี้ เมื่อได้รับอนุมัติคณะรัฐมนตรีแล้ว ก็ให้ออกบัตรส่งเสริมให้แก่ผู้ยื่น คำขอ

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมขยายกิจการอุตสาหกรรม บัตรส่งเสริมที่ออกให้ตามความในวรรคก่อน ให้จำกัดสิทธิและประโยชน์ที่ผู้ยื่นคำขอจะ ได้รับ เฉพาะในส่วนที่กิจการอุตสาหกรรมที่ขยายเท่านั้น

บัตรส่งเสริมให้ทำตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงและให้ประธานคณะกรรมการเป็นผู้ลงนาม

มาตรา 17 ในการออกบัตรส่งเสริม เพื่อให้ผู้รับการส่งเสริมได้รับสิทธิ และประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร ให้มีอำนาจ กำหนดเงื่อนไขใด ๆ เกี่ยวกับการใช้สิทธิและประโยชน์นั้นไว้ในบัตรส่งเสริมได้

มาตรา 18 ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับหลักประกันดังต่อไปนี้

- (1) รัฐจะไม่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมขึ้นใหม่แข่งขัน กับกิจการอุตสาหกรรมของผู้ได้รับการส่งเสริม
- (2) รัฐจะไม่โอนกิจการอุตสาหกรรมของเอกชนมาเป็น ของรัฐ

มาตรา 19 ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับสิทธิและประโยชน์ดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเป็นบริษัทจำกัดจดทะเบียนในประเทศไทย หรือห้างหุ้นส่วนที่เป็นนิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทย ให้ได้รับอนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดินเพื่อประกอบกิจการอุตสาหกรรมตามที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร ทั้งนี้แม้ว่าจะเกินกำหนดที่จะพึงมีได้ตามกฎหมายอื่น

(2) ได้รับงดเว้นการเสียอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักร ส่วนประกอบและอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจการอุตสาหกรรมที่สั่งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศ ตามที่คณะกรรมการได้พิจารณาอนุมัติ ทั้งนี้ ต้องไม่เป็นสิ่งที่ผลิตได้ภายในประเทศซึ่งมีราคาและคุณภาพใกล้เคียงกับชนิดที่ผลิตนอกประเทศ และมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

(3) ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเป็นนิติบุคคล จะได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีเงินได้สำหรับผลกำไรที่ได้จากการประกอบกิจการอุตสาหกรรม มีกำหนดเวลาการเสียภาษีสำหรับปีที่มีอันจะต้องเสียภาษีในปีแรกและปีต่อไปที่มีกำไรอีกหนึ่งปี แต่กำหนดเวลาสองปีนี้ ต้องอยู่ภายในกำหนดเวลาห้าปีนับแต่วันออกบัตรส่งเสริม

ความในวรรคก่อนมิให้ใช้บังคับในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับการส่งเสริมสำหรับการขยายกิจการอุตสาหกรรม

(4) ให้นำหรือส่งเงินออกนอกประเทศเป็นเงินตราต่างประเทศได้ เมื่อเงินนั้นเป็นเงินลงทุนที่ผู้รับการส่งเสริมนำมาจากต่างประเทศ หรือเป็นผลกำไรซึ่งเกิดจากเงินลงทุนนั้น แต่ทั้งนี้ถ้าในระยะเวลาที่ดุลย์แห่งการจ่ายเงินตราต่างประเทศต้องประสบความยุ่งยาก จำเป็นต้องสงวนเงินตราต่างประเทศให้มีสำรองไว้ตามสมควร ธนาคารแห่งประเทศไทยจะงดหรือจำกัดการนำหรือส่งเงินนั้นออกนอกประเทศเป็นการชั่วคราวเพื่อผลดังกล่าวนี้ก็ได้

(5) ภายใต้งบบังคับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง เพียงเท่าที่กฎหมายนี้มิได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับอนุญาตให้นำช่างฝีมือ หรือผู้ชำนาญการซึ่งเป็นคนต่างด้าวเข้ามาในประเทศไทยเพื่อประโยชน์แก่กิจการอุตสาหกรรมได้ตามจำนวนและกำหนดระยะเวลาให้อยู่ในประเทศไทยเท่าที่คณะกรรมการเห็นสมควร รวมตลอดถึงคู่สมรสและบุตรซึ่งอยู่ในอุปการะของบุคคลดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการอนุมัติให้พามาด้วยได้ ทั้งนี้แม้ว่าจะเกินอัตราจำนวนคนเข้าเมืองตามที่ยกเว้นไว้ในกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือไม่

(6) จะได้รับอนุญาตเสมอไปให้ส่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ผลิตได้ออกนอกราชอาณาจักร เว้นแต่ในกรณีที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ความปลอดภัยหรือเศรษฐกิจของประเทศ

มาตรา 20 นอกจากสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา 19 ถ้าคณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร เพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจของประเทศ ผู้ได้รับการส่งเสริม อาจได้รับสิทธิและประโยชน์พิเศษดังต่อไปนี้โดยวิธีใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างอีกด้วย

(1) การงดหรือลดอากรขาออกที่เรียกเก็บตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร สำหรับผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ได้จากการประกอบกิจการอุตสาหกรรมภายในกำหนดเวลาที่เห็นสมควร

(2) การงดหรือลดอากรขาเข้าที่เรียกเก็บตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร สำหรับวัสดุ เครื่องมือและ เครื่องใช้ที่จำเป็นต้องใช้ในกิจการอุตสาหกรรมรวมทั้งโครงโรงงานสำเร็จรูป ซึ่งนำมาติดตั้งเป็นโรงงานเพื่อประกอบกิจการอุตสาหกรรมกับทั้งอุปกรณ์การก่อสร้างโรงงานนั้นด้วย ทั้งนี้ภายในกำหนดเวลาที่เห็นสมควร เว้นแต่สิ่งที่กล่าวมานั้นจะมีกำเนิดหรือผลิตได้ในประเทศอันมีจำนวนเพียงพอแก่ความต้องการ ทั้งมีราคาและคุณภาพใกล้เคียงกับของต่างประเทศ

(3) การห้ามนำผลิตภัณฑ์และผลิตผลชนิดเดียวกันกับผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตได้เข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการส่งออกนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง ภายในกำหนดเวลาที่เห็นสมควร

(4) การขึ้นอากรขาเข้าที่เรียกเก็บตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรสำหรับผลิตภัณฑ์และผลิตผลชนิดเดียวกันกับผู้ที่ได้รับการส่งเสริมผลิตได้ ภายในกำหนดเวลาที่เห็นสมควร

มาตรา 21 ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมตาย หรือโอนกิจการให้แก่บุคคลอื่น ให้บัตรส่งเสริมใช้ได้ต่อไปอีกไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตายหรือโอน และถ้าทายาทหรือผู้รับโอนมิได้ยื่นคำขอเป็นผู้ได้รับการส่งเสริมภายในกำหนดเวลาดังกล่าว บัตรส่งเสริมนั้นเป็นอันใช้ไม่ได้ต่อไป

ในกรณีที่ทำยาทหรือผู้รับโอนได้ยื่นคำขอเป็นผู้ได้รับการส่งเสริมภายใน กำหนดเวลาดังกล่าว ให้นำบทบัญญัติในมาตรา 15 และมาตรา 16 มาใช้บังคับโดย อนุโลม และให้ผู้ได้รับการส่งเสริมใหม่ได้รับสิทธิและประโยชน์เพียงเท่าที่ผู้ได้รับการ ส่งเสริมเดิมมีเหลืออยู่

มาตรา 22 ในกรณีที่ได้รับการส่งเสริมละเมิดหรือไม่ปฏิบัติตาม เงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา 17 ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่ง ให้เพิกถอนสิทธิและประโยชน์ที่ได้ให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมไว้แล้วทั้งหมดหรือแต่บาง ส่วนได้

มาตรา 23 เมื่อคณะกรรมการได้ออกบัตรส่งเสริมให้แก่ผู้ได้รับการส่ง เสริมตามความในพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้ประธานกรรมการบริหารแจ้งการออกบัตร ส่งเสริมพร้อมด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ที่ได้ให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริม ให้กระทรวงทบวงกรมที่เกี่ยวข้องทราบโดยไม่มีชักช้า

เมื่อคณะกรรมการได้มีคำสั่งให้เพิกถอนสิทธิและประโยชน์ที่ได้ให้แก่ผู้ ที่ได้รับการส่งเสริมตามมาตรา 22 ให้ประธานกรรมการบริหารแจ้งคำสั่งนั้นให้ผู้ได้ รับการส่งเสริมและกระทรวงทบวงกรมที่เกี่ยวข้องทราบโดยไม่มีชักช้า

มาตรา 24 กิจการอุตสาหกรรมใด ประเภทใด หรือขนาดใด ต้อง ห้ามมิให้ประกอบหรือให้ประกอบได้ภายใต้เงื่อนไขอย่างใด และหรือระยะเวลาเท่า ใดให้ประกาศกำหนดโดยกฎกระทรวง

กฎกระทรวงที่ออกตามความในวรรคก่อน ไม่กระทบกระทั่งอุตสาหกรรม ที่มีผู้ประกอบอยู่แล้ว หรือได้รับอนุญาตให้ตั้งหรือประกอบได้แล้วก่อนวันประกาศ กฎกระทรวง

มาตรา 25 คณะกรรมการหรือคณะกรรมการบริหาร อาจเชิญบุคคล หนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย ความเห็นหรือคำแนะนำทางวิชาการได้

มาตรา 26 ให้กรรมการบริหารหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ของผู้ยื่นคำขอและผู้ได้รับการส่งเสริมในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อสอบถามข้อเท็จจริงหรือเพื่อตรวจสอบเอกสารหรือสิ่งของใดๆ ที่เกี่ยวกับกิจการอุตสาหกรรมจากบุคคลซึ่งอยู่ในสถานที่นั้นได้ตามความจำเป็นในการนี้ ผู้ยื่นขอและผู้ได้รับการส่งเสริมต้องให้ความสะดวกตามสมควร

ในกรณีที่กรรมการบริหารหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในสถานที่ตามความในวรรคก่อน ถ้าไม่เป็นการเร่งด่วนให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอและผู้ได้รับการส่งเสริมทราบล่วงหน้าตามสมควร

มาตรา 27 ในการปฏิบัติตามมาตรา 26 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

มาตรา 28 ให้ตั้งวงเงินไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี เป็นค่าใช้จ่ายเพื่อกิจการของคณะกรรมการและคณะกรรมการบริหาร

การเบิกจ่ายให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดขึ้นด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา 29 ทุกปี ให้สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบและตรวจสอบบัญชีและการเงินของคณะกรรมการและคณะกรรมการบริหาร

มาตรา 30 ผู้สอบและตรวจบัญชี ต้องทำรายงานผลของการสอบและตรวจบัญชี เสนอคณะรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

มาตรา 31 บุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามความหมายในพระราชบัญญัตินี้ จะได้ผลประโยชน์ตอบแทนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา 32 ให้ถือว่าบุคคลผู้ได้รับการส่งเสริมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมอุตสาหกรรมอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นผู้ได้รับการส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ภายใต้บังคับแห่งเงื่อนไขและระยะเวลาที่ปรากฏในความตกลงที่ได้ทำไว้เกี่ยวกับการที่ได้รับการส่งเสริมนั้น

คำขอรับการส่งเสริมที่คณะกรรมการตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 33 ได้รับไว้พิจารณาแล้วนั้น ถ้าคณะกรรมการเห็นควรก็ให้คณะกรรมการมีอำนาจโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีออกบัตรส่งเสริมให้ผู้ยื่นคำขอได้รับประโยชน์ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้อยู่ในวันที่คณะกรรมการตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 33 รับไว้พิจารณานั้นได้ แม้ว่าประโยชน์ เช่นว่านั้นจะแตกต่างไปจากบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 33 ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่กรรมการบริหารหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการตามอำนาจในมาตรา 26 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 34 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ณะ รัชต์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือ โดยที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะส่งเสริมอุตสาหกรรมของประเทศเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของชาติ และเพื่อให้คนไทยมีความรู้ความชำนาญในกิจการอุตสาหกรรมต่างๆ และโดยที่การจัดให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์นี้เป็นการสมควรที่จะจัดให้มีมาตรการเพื่อให้มีทุนประกอบอุตสาหกรรมที่มาจากต่างประเทศและโดยที่กฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบันยังไม่เหมาะสมและรัดกุม จึงเป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับกรณีเสียใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ช.

พระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม
พ.ศ. 2505

ภูมิพลอดุลยเดช

สังวาลย์

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
ให้ไว้ ณ วันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2505
เป็นปีที่ 17 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนเพื่อ
กิจการอุตสาหกรรมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำ
และยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน
เพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. 2505"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. 2503

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"กิจการอุตสาหกรรม" หมายความว่า การอุตสาหกรรมการเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ การประมง การขนส่ง และการจัดให้ความสะดวกหรือการส่งเสริมการท่องเที่ยว ทั้งนี้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงหรือในประกาศของคณะกรรมการ ออกตามความในมาตรา 5

"ผู้ได้รับการส่งเสริม" หมายความว่า บุคคลซึ่งประกอบกิจการอุตสาหกรรมและได้รับบัตรส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม

"คณะกรรมการบริหาร" หมายความว่า คณะกรรมการบริหารส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม และหมายความรวมถึงประธานกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมด้วย

"กรรมการบริหาร" หมายความว่า กรรมการบริหารการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม และหมายความรวมถึงประธานกรรมการบริหารการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมด้วย

มาตรา 5 กิจการอุตสาหกรรมที่อาจได้รับการส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้แบ่งเป็น 3 จำพวก คือ

(1) กิจการอุตสาหกรรมจำพวก ก. ได้แก่กิจการอุตสาหกรรมที่สำคัญ และจำเป็นแก่การเศรษฐกิจของประเทศ ตามที่ระบุประเภทและขนาดในกฎกระทรวง ซึ่งอาจกำหนดเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้

(2) กิจการอุตสาหกรรมจำพวก ข. ได้แก่กิจการอุตสาหกรรมที่สำคัญ และจำเป็นแก่การเศรษฐกิจของประเทศในอันดับรองจากกิจการอุตสาหกรรมจำพวก ก. ตามที่ระบุประเภทและขนาดในกฎกระทรวง ซึ่งอาจกำหนดเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้

(3) กิจการอุตสาหกรรมจำพวก ค. ได้แก่กิจการอุตสาหกรรมอื่นนอกจากกิจการอุตสาหกรรมจำพวก ก. และกิจการอุตสาหกรรมจำพวก ข. ตามที่ระบุประเภทและขนาดในกฎกระทรวง ซึ่งอาจกำหนดเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้

มาตรา 6 ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เพื่อกิจการอุตสาหกรรมมีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการอื่นอีกมีจำนวนไม่เกินสิบสี่คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง

คณะรัฐมนตรีจะแต่งตั้งบุคคลอื่นอีกไม่เกินเจ็ดคน ให้เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการก็ได้

คณะกรรมการจะแต่งตั้งบุคคลใดเป็นเลขานุการคณะกรรมการก็ได้

มาตรา 7 กรรมการหรือที่ปรึกษาคณะกรรมการอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

กรรมการหรือที่ปรึกษาคณะกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา 8 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตาม มาตรา 7
กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (4) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (5) ได้รับความจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่คดีความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่น
เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาคณะกรรมการแทน

กรรมการหรือที่ปรึกษาคณะกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามความในวรรค
ก่อน อยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการหรือที่ปรึกษาคณะกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา 9 การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่
ต่ำกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุม
ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัย
ชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน
ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 10 เมื่อประธานคณะกรรมการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้นายก
รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน

มาตรา 11 ให้มีคณะกรรมการบริหารการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม ประกอบด้วยประธานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมเป็นประธาน และบุคคลอื่นซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินหกคน มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมและปฏิบัติงานธุรการอื่น ๆ

คณะกรรมการบริหารจะแต่งตั้งบุคคลใดเป็นเลขานุการคณะกรรมการบริหารก็ได้

กรรมการบริหารอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

กรรมการบริหารซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา 12 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 11 ให้นำบทบัญญัติมาตรา 8 มาใช้บังคับแก่กรรมการบริหารด้วยโดยอนุโลม

มาตรา 13 ให้นำบทบัญญัติมาตรา 9 มาใช้บังคับแก่การประชุมคณะกรรมการบริหารด้วยโดยอนุโลม

มาตรา 14 คณะกรรมการหรือคณะกรรมการบริหารอาจตั้งอนุกรรมการเพื่อให้พิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้

ให้นำบทบัญญัติมาตรา 9 มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการด้วยโดยอนุโลม

มาตรา 15 ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ได้รับการส่งเสริมตามพระราชบัญญัติให้ยื่นคำขอต่อคณะกรรมการตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 16 เมื่อคณะกรรมการได้รับคำขอตามมาตรา 15 และได้พิจารณาเห็นสมควรให้ผู้ยื่นคำขอได้รับการส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ก็ให้ออกบัตรส่งเสริมให้แก่ผู้ยื่นคำขอ

ในกรณีออกบัตรส่งเสริมให้แก่ผู้ยื่นคำขอซึ่งขอขยายกิจการอุตสาหกรรม สิทธิและประโยชน์ที่จะให้แก่ผู้ยื่นคำขอ ให้จำกัดเฉพาะในกิจการอุตสาหกรรมที่ขยาย เท่านั้น

บัตรส่งเสริมให้ทำตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงและให้ประธานคณะกรรมการเป็นผู้ลงนาม

มาตรา 17 ในการออกบัตรส่งเสริม เพื่อให้ผู้รับการส่งเสริมได้รับสิทธิ และประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร ให้มีอำนาจ กำหนดเงื่อนไขใด ๆ เกี่ยวกับการใช้สิทธิและประโยชน์นั้นไว้ในบัตรส่งเสริมได้

มาตรา 18 ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับหลักประกันดังต่อไปนี้

- (1) รัฐจะไม่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมขึ้นใหม่แข่งขัน กับกิจการอุตสาหกรรมของผู้ได้รับการส่งเสริม
- (2) รัฐจะไม่โอนกิจการอุตสาหกรรมของเอกชนมาเป็น ของรัฐ

มาตรา 19 ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมประกอบกิจการอุตสาหกรรมทุก จำพวก ได้รับสิทธิและประโยชน์ดังต่อไปนี้

- (1) ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเป็นบริษัทจำกัดจดทะเบียนใน ประเทศไทย หรือห้างหุ้นส่วนที่เป็นนิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทย ให้ได้รับอนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดินเพื่อประกอบกิจการอุตสาหกรรมตามที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร ทั้งนี้แม้ว่าจะเกินกำหนดที่จะพึงมีได้ตามกฎหมายอื่น
- (2) ได้รับงดเว้นการเสียอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักร ส่วนประกอบและอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจการอุตสาหกรรมที่สั่ง เครื่องมือและเครื่องใช้ที่จำเป็น ต้องใช้ในกิจการอุตสาหกรรมและอุปกรณ์การก่อสร้างโรงงานนั้นด้วย ตามที่คณะกรรมการได้พิจารณาอนุมัติ ซึ่งอาจกำหนดวิธีการและเงื่อนไขประกอบการอนุมัตินั้น หรือไม่ได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นสิ่งที่ผลิตได้ภายในประเทศ ซึ่งมีราคาและคุณภาพใกล้เคียงกับชนิดที่ผลิตนอกประเทศ และมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

(3) ได้รับงดเว้นการเสียภาษีการค้าสำหรับเครื่องจักร ส่วนประกอบและอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจการอุตสาหกรรม เครื่องมือและเครื่องใช้ที่จำเป็นต้องใช้ในกิจการอุตสาหกรรม รวมทั้งโครงโรงงานสำเร็จรูปซึ่งนำมาติดตั้งเป็นโรงงานเพื่อประกอบกิจการอุตสาหกรรมและอุปกรณ์การก่อสร้างโรงงานนั้นด้วย ตามที่คณะกรรมการได้พิจารณาอนุมัติ ซึ่งอาจกำหนดวิธีการและเงื่อนไขประกอบการอนุมัตินั้นหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการค้า ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้า

(4) ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเป็นนิติบุคคล ให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากการประกอบกิจการอุตสาหกรรม มีกำหนดห้ารอบระยะเวลาบัญชีการเสียภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากร ทั้งนี้นับแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่มีการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ หรือผลิตผล หรือมีรายได้

ความในวรรคก่อนมิให้ใช้บังคับในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับการส่งเสริมสำหรับการขยายกิจการอุตสาหกรรม

(5) ให้นำหรือส่งเงินออกนอกประเทศเป็นเงินตราต่างประเทศได้ เมื่อเงินนั้นเป็นเงินลงทุนที่ผู้ได้รับการส่งเสริมนำมาจากต่างประเทศ เงินกู้ต่างประเทศ ผลกำไรซึ่งเกิดจากเงินลงทุนนั้น ดอกเบี้ยเงินกู้ต่างประเทศ หรือเป็นเงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมมีข้อผูกพันตามสัญญาเกี่ยวกับการใช้สิทธิบริการต่างๆ ในการประกอบกิจการอุตสาหกรรมของผู้ได้รับการส่งเสริม แต่ทั้งนี้ถ้าในระยะเวลาที่คุลย์แห่งการกระจายเงินตราต่างประเทศต้องประสบความสำเร็จ จำเป็นต้องส่งเงินตราต่างประเทศให้มีสำรองไว้ตามสมควร ธนาคารแห่งประเทศไทยจะงดหรือจำกัดการนำหรือส่งเงินนั้นออกนอกประเทศเป็นการชั่วคราวเพื่อผลดังกล่าวนี้ก็ได้

(6) ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง เพียงเท่าที่กฎหมายนี้มิได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับอนุญาตให้นำช่างฝีมือ หรือผู้ชำนาญการซึ่งเป็นคนต่างด้าวเข้ามาในประเทศไทยเพื่อประโยชน์แก่กิจการอุตสาหกรรมได้ตามจำนวนและกำหนดระยะเวลาให้อยู่ในประเทศไทยที่คณะกรรมการเห็นสมควร รวมตลอดถึงคู่สมรสและบุตรซึ่งอยู่ในอุปการะของบุคคลดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการอนุมัติ ทั้งนี้ไม่ว่าจะเกินอัตราจำนวนคนเข้าเมืองตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือไม่

(7) จะได้รับอนุญาตเสมอไปให้ส่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ผลิตได้ออกนอกราชอาณาจักร เว้นแต่ในกรณีที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ความปลอดภัยหรือเศรษฐกิจของประเทศ

มาตรา 20 นอกจากสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา 19 ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมประกอบกิจการอุตสาหกรรมจำพวก ก. ได้รับการเว้นการเสียภาษีอากรขาเข้าที่เรียกเก็บตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดศุลกากร และได้รับการยกเว้นการเสียภาษีการค้าสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุที่จำเป็นที่ส่งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศ เพื่อประกอบกิจการอุตสาหกรรมเป็นปริมาณที่จะพึงใช้ในการผลิต หรือประกอบเป็นเวลาห้าปีตามที่คณะกรรมการพิจารณากำหนด แต่วัตถุดิบหรือวัสดุที่จำเป็นนั้นต้องไม่ผลิตหรือมีกำเนิดภายในประเทศซึ่งมีราคาและคุณภาพใกล้เคียงกับชนิดที่จะนำเข้ามาจากต่างประเทศ และมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

มาตรา 21 นอกจากสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา 19 ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมประกอบกิจการอุตสาหกรรมจำพวก ข. ได้รับการลดอากรขาเข้าที่เรียกเก็บตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดศุลกากร และได้รับการลดภาษีการค้าลงกึ่งหนึ่งสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุที่จำเป็นที่ส่งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศ เพื่อประกอบกิจการอุตสาหกรรมเป็นปริมาณที่จะพึงใช้ในการผลิต หรือประกอบเป็นเวลาห้าปีตามที่คณะกรรมการพิจารณา กำหนด แต่วัตถุดิบหรือวัสดุที่จำเป็นนั้นต้องไม่ผลิตหรือมีกำเนิดภายในประเทศซึ่งมีราคาและคุณภาพใกล้เคียงกับชนิดที่จะนำเข้ามาจากต่างประเทศ และมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

มาตรา 22 นอกจากสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา 19 คณะกรรมการอาจพิจารณาให้ผู้ได้รับการส่งเสริมประกอบกิจการอุตสาหกรรมจำพวก ค. ได้รับการลดอากรขาเข้าที่เรียกเก็บตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดศุลกากร ไม่เกินหนึ่งในสามและได้รับการลดภาษีการค้าไม่เกินหนึ่งในสามสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุที่จำเป็นที่ส่งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศ เพื่อประกอบกิจการอุตสาหกรรมเป็นปริมาณที่จะพึงใช้ในการผลิต หรือประกอบเป็นเวลาห้าปีตามที่คณะกรรมการพิจารณา กำหนด แต่วัตถุดิบหรือวัสดุที่จำเป็นนั้นต้องไม่ผลิตหรือมีกำเนิดภายในประเทศซึ่งมีราคาและคุณภาพใกล้เคียงกับชนิดที่จะนำเข้ามาจากต่างประเทศ และมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

มาตรา 23 นอกจากสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา 19 มาตรา 20 มาตรา 21 และมาตรา 22 ถ้าคณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจของประเทศ ผู้ได้รับการส่งเสริมอาจได้รับสิทธิและประโยชน์พิเศษต่อไปนี้ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างอีกด้วย

(1) การห้ามนำผลิตภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เดียวกันกับผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบได้เข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการส่งออกนอกและการนำเข้าเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งสินค้าบางอย่างภายในกำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร

(2) การขึ้นอากรขาเข้าที่เรียกเก็บตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรสำหรับผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์เดียวกันกับผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบได้ภายในกำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร

(3) การงดหรือลดอากรขาออกที่เรียกเก็บตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรสำหรับผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ตนเป็นผู้ผลิตภายในกำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร

(4) การงดหรือลดภาษีการค้า ในกรณีที่ได้รับส่งเสริมเป็นผู้ส่งออกซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ตนเป็นผู้ผลิตภายในกำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร

มาตรา 24 เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ผู้ได้รับการส่งเสริมประกอบกิจการอุตสาหกรรมจำพวก ก. และผู้ได้รับการส่งเสริมประกอบกิจการอุตสาหกรรมจำพวก ข. ที่เริ่มประกอบขึ้นใหม่จะไม่ได้สิทธิและประโยชน์ตามมาตรา 20 และมาตรา 21 และให้ถือว่ากิจการอุตสาหกรรมที่เริ่มประกอบขึ้นใหม่นั้นเป็นกิจการอุตสาหกรรมจำพวก ค.

มาตรา 25 ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมตาย หรือโอนกิจการให้แก่บุคคลอื่น ให้บัตรส่งเสริมใช้ได้ต่อไปอีกไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตายหรือโอน และถ้าทายาทหรือผู้รับโอนมิได้ยื่นคำขอเป็นผู้ได้รับการส่งเสริมภายในกำหนดเวลาดังกล่าว บัตรส่งเสริมนั้นเป็นอันใช้ไม่ได้ต่อไป

ในกรณีที่ทนายหรือผู้รับโอนได้ยื่นคำขอเป็นผู้ได้รับการส่งเสริมภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้นำบทบัญญัติในมาตรา 15 และมาตรา 16 มาใช้บังคับโดยอนุโลม และให้ผู้ได้รับการส่งเสริมใหม่ได้รับสิทธิและประโยชน์เพียงเท่าที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเดิมยังมีอยู่

มาตรา 26 ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมละเมิดหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา 17 ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งให้เพิกถอนสิทธิและประโยชน์ที่ได้ให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมไว้แล้วทั้งหมดหรือแต่บางส่วนได้

มาตรา 27 เมื่อคณะกรรมการได้ออกบัตรส่งเสริมให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมตามความในพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้ประธานกรรมการบริหารแจ้งการออกบัตรส่งเสริมพร้อมด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ที่ได้ให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมให้กระทรวงทบวงกรมที่เกี่ยวข้องทราบโดยไม่ชักช้า

เมื่อคณะกรรมการได้มีคำสั่งให้เพิกถอนสิทธิและประโยชน์ที่ได้ให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมตามมาตรา 26 ให้ประธานกรรมการบริหารแจ้งคำสั่งนั้นให้ผู้ได้รับการส่งเสริมและกระทรวงทบวงกรมที่เกี่ยวข้องทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา 28 กิจการอุตสาหกรรมใด ประเภทใด หรือขนาดใด ต้องห้ามมิให้ประกอบหรือให้ประกอบได้ภายใต้เงื่อนไขอย่างใด และหรือระยะเวลาเท่าใด ให้ประกาศกำหนดโดยกฎกระทรวง

กฎกระทรวงที่ออกตามความในวรรคก่อน ไม่กระทบกระทั่งอุตสาหกรรมที่มีผู้ประกอบอยู่แล้ว หรือได้รับอนุญาตให้ตั้งหรือประกอบได้แล้วก่อนวันประกาศกระทรวง

มาตรา 29 คณะกรรมการหรือคณะกรรมการบริหาร อาจเชิญบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย ความเห็นหรือคำแนะนำทางวิชาการได้

มาตรา 30 ให้กรรมการบริหารหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ของผู้ยื่นคำขอ หรือผู้ได้รับการส่งเสริมในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อสอบถามข้อเท็จจริงหรือเพื่อตรวจสอบเอกสารหรือสิ่งของใดๆ ที่เกี่ยวกับกิจการอุตสาหกรรมจากบุคคลซึ่งอยู่ในสถานที่นั้นได้ตามความจำเป็นในการนี้ ผู้ยื่นขอและผู้ได้รับการส่งเสริมต้องให้ความสะดวกตามสมควร

ในกรณีที่กรรมการบริหารหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในสถานที่ตามความในวรรคก่อน ถ้าไม่เป็นการเร่งด่วนให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอและผู้ได้รับการส่งเสริมทราบล่วงหน้าตามสมควร

มาตรา 31 ในการปฏิบัติตามมาตรา 30 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 32 ให้ตั้งวงเงินไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี เป็นค่าใช้จ่ายเพื่อกิจการของคณะกรรมการและคณะกรรมการบริหาร

การเบิกจ่ายให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดขึ้นด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา 33 ให้กรรมการ กรรมการบริหารและที่ปรึกษาคณะกรรมการได้รับผลประโยชน์ตอบแทนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา 34 ให้ถือว่าคำขอรับการส่งเสริมที่ค้างพิจารณาอยู่ในวันประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษา เป็นคำขอรับการส่งเสริมที่ได้ยื่นตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 35 ให้ถือว่าบุคคลผู้ได้รับการส่งเสริมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมอยู่แล้วในวันประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษา เป็นผู้ได้รับการส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่ากิจการอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมอยู่แล้วนั้น เป็นกิจการอุตสาหกรรมจำพวก ก. กิจการอุตสาหกรรมจำพวก ข. หรือกิจการอุตสาหกรรมจำพวก ค. ตามกฎกระทรวงหรือประกาศซึ่งออกตามความในมาตรา 5 แล้วแต่กรณี แต่ถ้ากิจการอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมอยู่แล้วนั้นไม่เป็นกิจการอุตสาหกรรมจำพวกใดจำพวกหนึ่งตามที่กล่าวแล้ว ก็ให้ถือว่ากิจการอุตสาหกรรมนั้นเป็นกิจการอุตสาหกรรมจำพวก ค. แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระทั่งสิทธิหรือประโยชน์ที่ได้รับอยู่ก่อนแล้ว คงให้ได้รับสิทธิและประโยชน์นั้นต่อไปตามเงื่อนไขและเงื่อนไขที่กำหนดไว้เกี่ยวกับสิทธิและประโยชน์นั้น ๆ

มาตรา 36 ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่กรรมการบริหารหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการตามอำนาจในมาตรา 30 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 37 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือ เพื่อที่จะให้มีผู้ลงทุนประกอบกิจการอุตสาหกรรมมากขึ้น ด้วยการบัญญัติกฎหมายให้สิทธิและประโยชน์แก่ผู้ที่จะมาลงทุนเพิ่มขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุนให้เป็นไปโดยสะดวกและรวดเร็ว จึงต้องยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการนี้เสีย และบัญญัติขึ้นใหม่ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์นั้น

ภาคผนวก จ

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ 19

โดยที่พระราชบัญญัติแรงงาน พ.ศ. 2499 มีบทบัญญัติไม่เหมาะสม เปิดช่องให้ใช้เป็นเครื่องมือยุยง ส่งเสริมให้เกิดความริ้วฉานระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง ทำลายความเห็นใจและการประนีประนอมระหว่างกัน กับทั้งเป็นโอกาสให้ตัวแทนคอมมิวนิสต์อาศัยบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นเครื่องมือยุยงลูกจ้างในทางมิชอบ อันเป็นกลวิธีเพื่อจุดประสงค์ตามแผนการณนี้ทำให้เกิดระส่ำระสายในการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม เป็นภัยร้ายแรงแก่การดำเนินงานเศรษฐกิจ เพื่อความเจริญรุ่งเรืองของประเทศดังปรากฏตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นแล้ว คณะปฏิวัติเห็นสมควร ให้ยกเลิกพระราชบัญญัตินี้เสีย และในขณะเดียวกัน การกำหนดการคุ้มครอง และอำนวยความสะดวกแก่ลูกจ้างตามควร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ จึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติแรงงาน พ.ศ. 2499 บรรดาสภาพแรงงาน และสหพันธ์ที่ได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวแล้ว เป็นอันสิ้นสุดลงด้วย

ข้อ 2 ให้กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจกำหนดเวลาทำงาน วันหยุดงานของลูกจ้าง การใช้แรงงานหญิงและเด็ก การจ่ายค่าจ้าง การจัดให้มีสวัสดิการเพื่อสุขภาพ อนามัยของลูกจ้างตามสมควร

ข้อ 3 ในกรณีที่ลูกจ้างต้องประสบอันตรายถึงบาดเจ็บ ทุพพลภาพ หรือตาย เนื่องจากการทำงานให้แก่นายจ้าง หรือเจ็บป่วยด้วยโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือโรคซึ่งเกิดขึ้นจากการทำงานให้แก่นายจ้างหรือตายด้วยโรคนั้น นายจ้างต้องรับผิดชอบจ่ายเงินค่าทดแทน ทั้งนี้ไม่ว่าเหตุจะเป็นขึ้นในระหว่างที่พระราชบัญญัติแรงงาน พ.ศ. 2499 ใช้บังคับ หรือในวันหลังวันประกาศนี้

โรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะ หรือสภาพของงาน หรือโรคเกิดขึ้นจากการทำงาน หลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเงินค่าทดแทน ตลอดจนจำนวนเงินค่าทดแทน ให้กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนด

ข้อ 4 เมื่อมีข้อพิพาทเกิดขึ้นระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง เกี่ยวกับการทำงาน ค่าจ้าง และการงดจ้าง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้ง เป็นผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัย และแจ้งให้คู่กรณีทราบโดยเร็วที่สุด คู่กรณีมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่ออธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับคำวินิจฉัย ให้อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ และแจ้งให้คู่กรณีทราบโดยเร็วที่สุด คำวินิจฉัยของอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์เป็นที่สิ้นสุด

ข้อ 5 ผู้ใดได้รับเงินค่าทดแทนจากนายจ้าง ตามพระราชบัญญัติแรงงาน พ.ศ. 2499 อยู่ก่อนวันประกาศนี้ ให้คงได้รับต่อไป

ข้อ 6 ให้อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ หรือเจ้าหน้าที่ซึ่งกระทรวงมหาดไทย แต่งตั้ง มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ทำงานระหว่างเวลาทำงาน เพื่อตรวจตราสอบถามข้อเท็จจริง และมีอำนาจเรียกบุคคลใด ๆ มาชี้แจง รวมทั้งให้ส่งหลักฐานหรือเอกสารต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามประกาศนี้ ถ้าผู้ใดขัดขืนให้จับกุมมาทำการสอบสวน ดำเนินคดีฐานขัดขวางเจ้าพนักงาน หรือขัดคำสั่งเจ้าพนักงาน แล้วแต่กรณี

ข้อ 7 นายจ้างผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของกระทรวงมหาดไทยตามความในข้อ 2 ให้อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์หรือเจ้าหน้าที่ซึ่งกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้ง ให้ปฏิบัติภายในกำหนดระยะเวลาที่เห็นสมควร ถ้าไม่ปฏิบัติตามให้จับกุม และสอบสวน ดำเนินคดี ฐานขัดคำสั่งเจ้าพนักงาน

ข้อ 8 ให้อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ แต่งตั้งผู้ชำระบัญชีสหภาพแรงงานและสหพันธ์ที่ถูกลบเลิกตามข้อ 1

เมื่อมีการแต่งตั้งผู้ชำระบัญชีแล้ว ให้นำบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยการชำระบัญชีห้างหุ้นส่วนสามัญมาใช้บังคับโดยอนุโลม

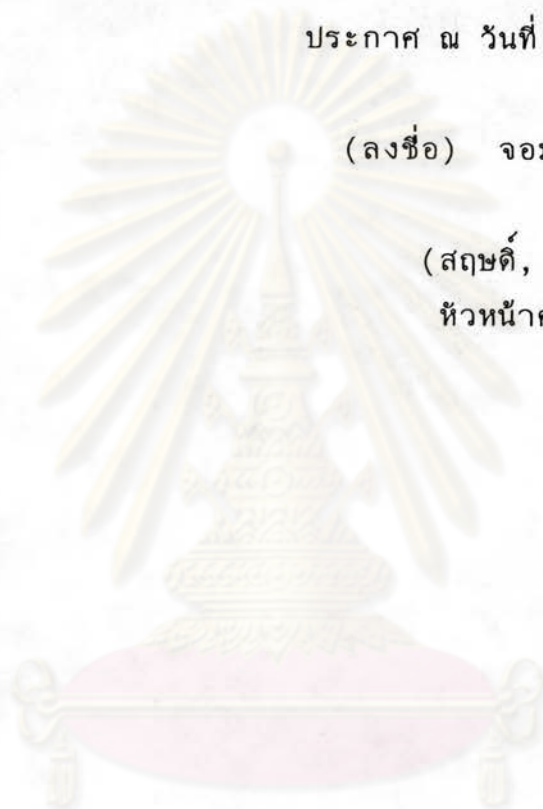
ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2501

(ลงชื่อ) จอมพล ส. ธนะรัชต์

(สฤษดิ์, ธนะรัชต์)

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

ว่าที่ร้อยตรีปฏิมากร คุ่มเดช เกิดวันอาทิตย์ที่ 20 ตุลาคม พ.ศ.2506 ที่เขตคูสิต จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนปทุมคงคา และเข้าเรียนต่อไปจนจบระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้รับปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิตสาขารัฐศาสตร์ (ความล้มพันธ์ระหว่างประเทศ) และเข้ารับการอบรมในหลักสูตร "การบริหารโครงการ" ของคณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ปี พ.ศ.2529 เริ่มทำงานครั้งแรกในตำแหน่งผู้ช่วยนักวิจัยของ รศ.ดร.บรรพต วีระสัย และ ดร.กฤษณา ไวสารวัจ ที่คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และเข้าทำงานในตำแหน่งนักวิชาการอาเซียน ฝ่ายธุรกิจต่างประเทศ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (สมาคมอุตสาหกรรมไทยขณะนั้น) ในปี พ.ศ.2530 จนถึงปี พ.ศ.2532 จึงลาออกมาทำงานที่สมาคมอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องนุ่งห่มไทย ในตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการสมาคม ปัจจุบันทำงานในตำแหน่งรองผู้จัดการสมาคมอัญมณีไทยและเครื่องประดับ

ส่วนตำแหน่งงานที่สำคัญในอดีตนั้น ปี พ.ศ.2533 เคยเป็นกรรมการในคณะกรรมการวิชาการชุดที่ 264 ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ปี พ.ศ.2534 เป็นผู้แทนของสมาคมเครื่องนุ่งห่มฯ ร่วมในคณะทำงานศึกษาพิจารณาอุตสาหกรรมเป้าหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 ของสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย รวมทั้งยังได้ช่วยงานนายชวลิต นิ้มละออ ที่ปรึกษาและคณะที่ปรึกษาของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ นายไพฑูรย์ แก้วทอง ในปี 2535 ปัจจุบันมีตำแหน่งผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการส่งเสริมการส่งออกสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับ (กรมส่งเสริมการส่งออก) กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ ดำเนินงานโครงการความร่วมมือผลิตวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวัสดุศาสตร์ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ), เลขานุการคณะกรรมการสาขาอัญมณีและเครื่องประดับ (สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย), อนุกรรมการคณะอนุกรรมการมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน) และอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนาหัตถกรรม ประเภทเครื่องโลหะ (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)